

WIADOMOŚCI BANKU POLSKIEGO

(Drukowane jako rękopis).

Rok VIII.

WARSZAWA, DNIA 15 GRUDNIA 1931 R.

Nr. 23.

TREŚĆ:

Ruch służbowy	str. 233	Opatrywanie worków z bilonem właściwymi chorągiewkami	str. 235
Skup papierów wartościowych na rachunek własny Banku.	" 233	Sprzedaż ratalna obligacyj pożyczek państwowych przez	" 235
Nowy falsyfikat banknotu 10-dolarowego	" 234	oszukiwacz firmy	" 236
Uzupełnienie „Spisu formularzy”	" 234	Zmiana w urzędowej stopie dyskontowej	" 236
Zaznaczanie w adresie przesyłek pocztowych do Oddziału	" 235	Położenie gospodarcze Polski w listopadzie 1931 r. na pod-	" 236
w Brześciu n/Bugiem numeru urzędu pocztowego	" 235	stawie sprawozdań Oddziałów.	" 244
Prawidłowe zamieszczanie numerów skrzynek lub worków	" 235	Pożyczki niektórych państw na giełdzie w Nowym Jorku	" 244
przesyłkowych w zawiadomieniach o wysyłce pieniędzy	" 235	Obroty papierami wartościowymi z zagranicą	" 244

Ruch służbowy.

Odznaczenia.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej nadał „Medal Niepodległości” za prace w dziele odzyskania Niepodległości pp.: Stanisławowi Misiolkowi, Bogdanowi Rubczakowi (Monitor Polski Nr. 251 z 30 października 1931 r.) i Aleksandrowi Uramowi (Monitor Polski Nr. 64 z 19 marca 1931 r.), oraz „Krzyż Niepodległości” p. Stanisławowi Kaczmarczykowi (Monitor Polski Nr. 260 z 10 listopada 1931 r.) urzędnikom Oddziału Banku Polskiego w Stanisławowie.

Zmarli.

Stefan Maleszewski, emerytowany Zastępca Dyrektora Oddziału w Lidzbarku, Gerard Godlewski, emerytowany Dyrektor Oddziału w Kaliszu.

Skup papierów wartościowych na rachunek własny Banku.

(Dział VII Spisu Okólników).

W myśl Okólnika Nr. 10 z 7 lutego 1930 r. ograniczono skup papierów wartościowych na rachunek własny Banku do równowartości 5.000 złotych od jednego klienta. Z brzmienia tego zarządzenia, w szczególności wyrazu „klienta”, wynika, że papiery wartościowe, podlegające skupowi na rachunek papierów procentowych własnych, mogą być nabywane tylko od osób prywatnych. Ponieważ niektóre Oddziały skupują papiery wartościowe od miejscowych instytucji finansowych często w znaczniejszych ilościach (nie przekraczających jednak ustalonej granicy), wyjaśnia się, że transakcje takie mogą być dokonywane wyłącznie z osobami prywatnymi, a nie z instytucjami finansowymi, których żądania w tym względzie powinny być załatwiane odmownie.

Wyjaśnienie powyższe poleca się zaznaczyć w przytoczonym Okólniku oraz Instrukcji Służbowej cz. VI, str. 62.

Nowy falsyfikat banknotu 10-dolarowego.

(Dział XII Spisu Okólników).

Federal Reserve Bank of New York zawiadamia listem z dnia 2 grudnia 1931 r. o pojawieniu się nowego typu falsyfikatu 10-dolarowego, którego opis przedstawia Ministerstwo Skarbu St. Zjednoczonych w swym liście okrężnym Nr. 655 z 1 grudnia 1931 r. w sposób następujący:

§ 10 Federal Reserve Note.

„Falsyfikat banknotu Federal Reserve Bank of Chicago, Illinois; serja z r. 1928 A; litera kontroli „K”; płyta strony przedniej z numerem 35, strony odwrotnej z numerem 82; podpisy: W. O. Woods, Skarbnik Stanów Zjednoczonych; A. W. Mellon, Minister Skarbu; portret Hamiltona.

Falsyfikat ten jest drukowany na arkuszu papieru przy pomocy płyt fotomechanicznych w niezwykle dobrym wykonaniu. Obydwie płyty, przednia i odwrotna, są o $\frac{1}{5}$ cala (0.508 centymetra) krótsze od prawdziwych, a papier umyślnie został splamiony, aby falsyfikatowi nadać wygląd zużycia wskutek obiegu. Ostro wykonanych szczegółów, charakteryzujących portret na banknotach autentycznych, brak na falsyfikacie, a numery płyt są nieregularnie drukowane wskutek wadliwego rytowania. Zatrzymany falsyfikat opatrzony jest numerem G 01847623 A.

Ze względu na niebezpieczny charakter tego falsyfikatu należy zwracać szczególną uwagę na banknoty tego rodzaju.

Ministerstwo Skarbu, Wydział Służby Tajnej, prosi banki i wszystkie osoby, którym falsyfikaty te będą przedstawiane, postarać się, o ile to będzie możliwe, o ustalenie ich pochodzenia. Wszelkie informacje w tej sprawie należy kierować do Treasury Departament, Secret Service Division, Customs House, New York N. Y.
George L. Harrison, Gubernator”.

UZUPEŁNIENIE „SPISU FORMULARZY”.

Nowe formularze.

Nr. formularza	NAZWA FORMULARZA	Termin przechowy- wania		Rodzaj formularza	Przeciętna ilość formularza, po- trzebna w Oddziale		U w a g a
		miesię- cy	lat		miesięcz- nie	rocznie	
442	Zlecenie obciążenia względnie uzna- nia r-ków lorowych zagranicznych	—	10	blok	—	—	W miarę potrzeby (dawny for. Nr. 301)
622	Lista obecności pracowników	—	1	zeszyt	—	—	W miarę potrzeby
Centr. 26	Pokwitowanie na zwróconą książkę z biblioteki Banku	—	—	kartka	—	1.000	
Centr. 27	Zawiadomienie instytucji o powierze- niu jej prowadzenia agend zastęp- czych	—	—	kartka	—	50	
Centr. 436	Zawiadomienie Ministerstwa Skarbu o obciążeniu r-ku żyrowego za wy- losowane lub umorzone obligacje	—	10	kartka	—	—	W miarę potrzeby gr. V
Centr. 563	Zestawienie wysłanych banknotów zagranicznych (franc.)	—	10	bloczek	—	15	
Centr. 564	Zawiadomienie klienta o wpływie kwot z tytułu spadku	—	10	kartka	—	1.000	

Zaznaczanie w adresie przesyłek pocztowych do Oddziału w Brześciu n/Bugiem numeru urzędu pocztowego.

(Dział I Spisu Okólników).

Ze względu na to, że w Brześciu n/Bugiem, siedzibie Oddziału Banku, znajdują się dwa urzędy pocztowe, z których tylko jeden zajmuje się doręczaniem korespondencji wspomnianemu Oddziałowi, poleca się dopisywać w adresach przesyłek pocztowych tam kierowanych przy nazwie miejscowości Brześć n/Bugiem cyfrę 2 (Brześć n/Bugiem 2).

Prawidłowe zamieszczanie numerów skrzynek lub worków przesyłkowych w zawiadomieniach o wysyłce pieniędzy.

(Dział XIII Spisu Okólników).

W zawiadomieniach o wysyłce banknotów lub bilonu (form. Nr. 505) zamieszczane są w wielu przypadkach niewłaściwe numery, mianowicie numery podług nadawczej książki pocztowej, numery skrzynek, lub też numery kolejne skrzynek i worków, nadawanych na pocztę w danym dniu. W celu usunięcia wszelkich wątpliwości w tym względzie, wyjaśnia się, że w zawiadomieniach, których oryginał stanowi załącznik do raportu kasowego, oraz na stronie adresowej chorągiewek, dołączanych do skrzynek i worków przesyłkowych, powinno się uwidocznić numer według nadawczej książki pocztowej, wpisywany w porządku kolejnym w pierwszej rubryce tej książki. Ponieważ jednak wszystkie skrzynki opatrzone są na jednej z bocznych ścian numerami trwałymi (wypalonymi w drzewie), należy wpisywać ponadto (w formie ułamka) w zawiadomieniach i na chorągiewkach oprócz numeru porządkowego nadawczej książki pocztowej również trwały numer skrzynki.

Przy tej sposobności nadmieniamy, że numerowanie przesyłek pocztowych, uskuteczniane w pierwszej rubryce nadawczej książki pocztowej, winno się rozpoczynać od 1 stycznia od liczby 1 i biec w nieprzerwanym, kolejnym porządku do końca roku.

Opatrywanie worków z bilonem właściwymi chorągiewkami.

(Dział XIII Spisu Okólników).

Skarbiec Emisyjny otrzymuje worki z bilonem, opatrzone niewłaściwymi chorągiewkami, na których uskuteczniane są poprawki stosownie do rodzaju monet, które napelniony jest worek.

Ponieważ postępowanie takie może być powodem omyłek, zwraca się uwagę, aby Oddziały przytwierdzały do worków z bilonem tylko chorągiewki, odpowiadające zawartości worka. Niedopuszczalne jest naprzykład przytwierdzanie chorągiewki, przeznaczonej dla monet 50-groszowych, do worka, zawierającego monety 20-groszowe i t. p., chociażby z poczynionymi poprawkami.

Również od urzędów pocztowych nie należy przyjmować worków z bilonem, opatrzonych niewłaściwymi chorągiewkami.

Sprzedaż ratalna obligacji pożyczek państwowych przez oszukańcze firmy.

Do Dyrekcji Banku nadsyłane są dość często zażalenia z prośbą o interwencję w sprawie obligacji pożyczek państwowych, zwłaszcza podlegających premjowemu losowaniu, nabytych na spłaty ratalne w firmach bankierskich oraz spółdzielniach wątpliwej konduity za pośrednictwem pokątnych agentów. W wielu przypadkach cena, zapłacona za obligację, przewyższa jej nominalną wartość kilkakrotnie, przyczem po zapłaceniu przez nabywcę ostatniej raty okazuje się, że firma, zajmująca się taką sprzedażą, albo zupełnie nie istnieje, lub też została dawno zlikwidowana. Mało uświadomieni klienci, nie mogąc nabyć pożądaných obligacji za gotówkę, ulegają namowom i przedstawieniom agentów, którzy wydają ozdobne pokwitowania, noszące cechy poważnych dokumentów.

Wydział Prawny Dyrekcji zwrócił się do Rady Spółdzielczej Ministerstwa Skarbu z zapytaniem, jakie stanowisko zajmują władze państwowe w tym względzie, na co otrzymał odpis listu Nr. 10952 R S z dnia 17 listopada 1931 r., wysłanego przez wspomnianą Radę do Komendy Policji Państwowej powiatu mińsko-mazowieckiego w Mińsku Mazowieckim następującej treści:

„W odpowiedzi na pismo z d. 25.9.1931 r. Nr. 5100, Rada Spółdzielcza oświadcza co następuje:

1) ratalna sprzedaż papierów państwowych na terenie b. zaborów pruskiego i rosyjskiego nie jest wogóle prawem dozwolona,

2) ratalna sprzedaż papierów powyższych w b. zaborze austriackim jest dopuszczalna, nie może jednak być dokonywana ani propagowana za pośrednictwem agentów (§ 4 ustawy austriackiej z dn. 30. VI. 1876 r. o sprzedawaniu losów Państwa — Dziennik Ustaw Państwa dla królestw i krajów w Radzie Państwa reprezentowanych, część XXXIII wyd. 17. VI. 1878, str. 327),

3) skargom na nadmierne procenty, pobierane przy tego rodzaju transakcjach, prokuratorowie sądów okręgowych b. zaboru austriackiego dalszego biegu nie nadają, uważając sprzedaż ratalną papierów państwowych nie za operację bankową, lecz za handel towarowy, do którego nie mają zastosowania przepisy rozporządzeń o lichwie pieniężnej.

Przewodniczący (—) *J. Kwieciński*”.

Treść powyższą podaje się do wiadomości Oddziałów, celem informowania klientów, gdyby ci zwracali się do Oddziałów z prośbą o interwencję Banku Polskiego w analogicznych sprawach.

Zmiana w urzędowej stopie dyskontowej,

którą należy zaznaczyć w „Wiadomościach Banku Polskiego” Nr. 19 z 15 października 1931 r., str. 200: Niemcy z 8% na 7%, która obowiązuje od dn. 10. XII. 1931 r.

Położenie gospodarcze Polski w listopadzie 1931 r.

na podstawie sprawozdań Oddziałów.

Rynek pieniężny. Międzynarodowy rynek pieniężny doznał w miesiącu sprawozdawczym pewnych wstrząsów wskutek ponownego spadku funta angielskiego, wywołanego z jednej strony czynnikami gospodarczymi o charakterze sezonowym, z drugiej zaś — wycofywaniem z rynku londyńskiego krótkoterminowych wierzytelności zagranicznych. Wpływ tych czynników na spadek kursu funta był tem silniejszy, że oficjalne sfery angielskie zachowywały się wobec wahań funta zupełnie biernie i nie interwenjowały na rynku dewizowym w celu jego obrony, chcąc w ten sposób, przez pozostawienie go swemu losowi, zorjentować się co do ewentualnego poziomu, na którym należałoby go ze względów gospodarczych stabilizować w przyszłości. Takie stanowisko tych sfer nie wyłącza zatem możliwości dalszych wahań kursowych funta. Moment niepewności wniosły również wprowadzone w Anglii z dniem 25 listopada cła „antydumpingowe“, które spowodują prawdopodobnie zastosowanie przez szereg zainteresowanych państw środków odwetowych i stworzą tem samem nowe zaburzenia w wymianie towarów i kapitałów. Działanie czynników ujemnych, występujących na międzynarodowym rynku pieniężnym, było jednak paraliżowane przez pewne wydarzenia korzystne, jak powrót zaufania do dolara skutkiem przyływu złota do Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej w związku ze spłatą długu przez Anglię i przesyłkami złota przez Japonię w celach interwencyjnych dla podtrzymania kursu jeny japońskiej. Zgłoszony w dniu 20 listopada przez Rząd Rzeszy Bankowi Rozrachunków Międzynarodowych wniosek o zwołanie Komitetu Doradczego, dla zmodyfikowania obowiązku przekazywania zagranicę warunkowej części rat reparacyjnych, może — w razie osiągnięcia konkretnych rezultatów — przyczynić się do pewnego wyjaśnienia sytuacji finansowej Niemiec; należy jednak zaznaczyć, że szanse jego realizacji zostały poważnie zmniejszone przez stworzenie w nim iunctim między długami reparacyjnymi, a prywatnymi zobowiązaniami niemieckimi wobec zagranicy, prolongowanymi do końca lutego 1932 r. Dla złagodzenia skutków ograniczeń dewizowych, zastosowanych w większości państw europejskich z powodu zaburzeń walutowych, weszły niektóre kraje na nową drogę regulowania obrotu dewizowego, wynikającego z wymiany towarów, zapomocą wzajemnych umów clearingowych. Umowy takie zostały zawarte np. między Szwajcarią a Węgrami, Austrią a Węgrami; przy ich wykonywaniu

ujawniają się jednak liczne trudności, nie wiadomo przeto, czy zdołają one doprowadzić do zamierzonego celu. Podobna umowa, zawarta między Bankiem Polskim a Austriackim Bankiem Narodowym, nie weszła w życie wskutek sprzeciwu ze strony rządu austriackiego.

Na krajowym rynku pieniężnym nastąpiło w miesiącu sprawozdawczym dalsze uspokojenie, czego wyrazem był mniejszy ubytek wkładów w bankach, niż w miesiącach poprzednich, oraz silniejszy przyrost wkładów oszczędnościowych w P. K. O., który wyniósł 10·9 milj. zł., wobec 2·4 milj. zł. w sierpniu, 3·5 milj. zł. we wrześniu i 5·2 milj. zł. w październiku. Wprawdzie i w tym miesiącu banki odpowiadały na ubytek wkładów restrykcjami kredytowymi, jednak były one przeprowadzane w skali węższej, niż w miesiącach poprzednich, wobec czego ciasnota gotówkowa naogół nie uległa pogłębieniu, tem bardziej, że zapotrzebowanie kredytu ze strony przemysłu zmalało wskutek sezonowego osłabienia tempa życia gospodarczego. Popyt na gotówkę był w dalszym ciągu silny ze strony rolnictwa, które nie odczuło poważniejszej ulgi ze zwyczajki cen zboża, gdyż przysłała ona dość późno i zbiegła się ze spadkiem cen artykułów hodowlanych, odgrywających w ogólnym dochodzie gospodarstw średnich i drobnych większą rolę, niż ziemiopłody. Odsetek weksli zaprotestowanych w Banku Polskim podniósł się nieznacznie z 4·62% w październiku, do 4·70% w listopadzie. Dodatkowo oddziaływało również na rynek pieniężny szczególnie korzystne kształtowanie się w miesiącu sprawozdawczym bilansu handlowego.

W październiku stan wkładów w bankach zmniejszył się o 55·6 milj. zł., wobec 48·4 milj. zł. we wrześniu, z czego na wkłady terminowe przypadło 37·5 milj. zł., na bezterminowe zaś — 18·1 milj. zł.:

	31. X. 1931.		30. IX. 1931.	
	oszczędnościowe i terminowe	czekowe, żyrowe i na r/kach bież. w milionach złotych	oszczędnościowe i terminowe	czekowe, żyrowe i na r/kach bież.
w Banku Polskim ¹⁾	—	138·8	—	148·6
„ Banku Gospodarstwa Krajowego ¹⁾ . . .	144·2	95·7	146·3	88·5
„ Państwowym Banku Rolnym ¹⁾	33·0	21·6	34·1	23·5
„ Pocztowej Kasie Oszczędności	297·5	163·6	292·3	158·4
„ bankach ²⁾	387·5	378·6	415·4	395·9
„ komunalnych kasach oszczędności ³⁾ . .	557·1 ⁴⁾	45·6	568·7 ⁴⁾	47·1
	1.419·3	843·9	1.456·8	862·0
	2.263·2		2.318·8	

Na silniejszy odpływ wkładów, poza pewnym niepokojem, jaki miał miejsce w październiku, wpłynęły zakupy zimowe ludności, która — wobec zmniejszonych zarobków — mogła je finansować tylko z oszczędności. Stosunkowo największy ubytek wkładów przypadał na banki akcyjne, z kolei na komunalne kasy oszczędności, podczas gdy banki państwowe wykazały w ogólnej sumie wkładów terminowych i bezterminowych nawet nieznaczny wzrost, natomiast przyrost wkładów w P. K. O. wyniósł 5·2 milj. zł.

Mimo wycofywania wkładów i to w stopniu silniejszym, niż we wrześniu, płynność banków nie uległa w październiku pogorszeniu z powodu stosowania przez nie restrykcji kredytowych, oraz skracania terminów weksli, przyjmowanych do dyskonta. Ogólna suma kredytów krótkoterminowych zmniejszyła się w ciągu października o 36·1 milj. zł., a więc znacznie słabiej, niż ubytek wkładów, wskutek czego, pogotowie kasowe — wobec utrzymania się redyskonta na poziomie niezmiennym i zmniejszenia się zadłużenia banków wobec zagranicy o 3·9 milj. zł. (banki „Loro“ i „Nostro“ zagraniczne) — spadło z 64·9 milj. zł. we wrześniu, do 56·7 milj. zł. w październiku. Również stosunek gotówki do wkładów obniżył się z 8% do 7·2%.

Działalność kredytowa Banku Polskiego zmniejszyła się w ciągu listopada, co ujawniło się wyjątkowo w spadku portfela wekslowego (o 16·1 milj. zł.), podczas gdy pożyczki terminowe wykazały nieznaczny wzrost (o 1·9 milj. zł.):

¹⁾ Bez lokat Skarbu Państwa.

²⁾ Według bilansów łącznych, zestawianych przez Komisariat Bankowy Min. Skarbu; dane obejmują 59 banków i 5 większych domów bankowych.

³⁾ Dane obejmują 378 kas, w tem 2 niekomunalne („Galicyjska Kasa Oszczędności we Lwowie“ i „Ukraińska Szczańdzianka“ w Przemyśle).

⁴⁾ Wszelkie wkłady, z wyjątkiem wkładów instytucji finansowych.

	31. 10. 31	10. 11. 31	20. 11. 31	30. 11. 31
Portfel wekslowy w milj. zł.	652·1	623·8	620·8	636·0
Pożyczki zastawowe „ „	112·9	113·1	113·4	114·8
	765·0	736·9	734·2	750·8

Portfel weksli rolniczych z terminem ponad 3 miesiące wzrósł w dalszym ciągu o 8·5 milj. zł. do 48·1 milj. zł. Również zwiększył się stan zadłużenia rolnictwa z tytułu rejestrowego zastawu rolniczego o 4·9 milj. zł. do 39·1 milj. zł., natomiast obligo z tytułu kredytu siewnego i t. zw. wiosennego, po zlikwidowaniu żniwnego, zmniejszyło się o 4·6 milj. zł. do 18·5 milj. zł.

Zapas dewiz, zaliczonych do pokrycia, wykazał w ciągu miesiąca wzrost o 6·1 milj. zł., zapas zaś złota, w wyniku stosowania przez Bank w dalszym ciągu polityki zamiany dewiz na złoto, zwiększył się o 3·7 milionów zł. Wzrost zapasów kruszcowo-dewizowych miał swe źródło w korzystnym kształtowaniu się, od dłuższego czasu, bilansu handlowego, którego dodatni wpływ ujawnił się dopiero w miesiącu sprawozdawczym, częściowo wskutek zakończenia procesu regulowania należności za towar, sprowadzony w okresie niedoboru bilansu handlowego, częściowo zaś wskutek mniej intensywnego spłacania kredytów zagranicznych przez banki.

Pieniądze i należności zagraniczne w milj. zł.:	31. 10. 31	10. 11. 31	20. 11. 31	30. 11. 31
zaliczone do pokrycia	78·3	78·7	81·9	84·4
niezaliczone „ „	131·5	133·5	128·4	126·5
Razem	209·8	212·2	210·3	210·9
kruszec	594·0	595·8	595·9	597·7

Obieg pieniężny zmniejszył się, w porównaniu z październikiem, o 48·8 milionów zł., zarówno wskutek spadku obiegu banknotów (o 43·1 milj. zł.), jak też emisji skarbowej (o 5·7 milj. zł.).

	30. 10. 31	10. 11. 31	20. 11. 31	30. 11. 31
Bilety Banku Polskiego	1.254·0	1.176·8	1.126·3	1.210·9
Emisja skarbowa:				
bilon	242·6	238·5	231·6	236·9
bilety państwowe	1·3	1·3	1·3	1·3
Razem	1.497·9	1.416·6	1.359·2	1.449·1

Pokrycie kruszcowo-walutowe, wobec wzrostu rezerw i spadku obiegu banknotów, przy równoczesnym jednak wzroście natychmiast płatnych zobowiązań, podniosło się tylko nieznacznie, a mianowicie z 47·39% w końcu października, do 48·04% w końcu listopada, pokrycie zaś tylko kruszcowe — z 41·87% do 42·10%.

Obrót bezgotówkowy wykazał poważny spadek wskutek sezonowego kurczenia się obrotów, a mianowicie obroty żyrowe w Banku Polskim ¹⁾ wraz z obrotami izb rozrachunkowych i czekowe P.K.O. ¹⁾ wyniosły 4.970 milj. zł., wobec 5.357 milj. zł. w miesiącu poprzednim.

Na giełdzie pieniężnej w Warszawie obrót ogólny zmniejszył się w stosunku do października o około $\frac{1}{3}$ i wyniósł 65·9 milj. zł., przyczem procentowy wzrost, w ramach obrotu ogólnego, wykazały transakcje w dziale banknotów, akcji i papierów procentowych, natomiast spadek nastąpił w dziale dewiz. Kurs dolara gotówkowego kształtował się w dwóch pierwszych dekadach listopada zwykle, osiągając w dniu 20. 11 — 8·90, poczem jednak nastąpił powolny spadek kursu tak, że przy końcu miesiąca doszedł do 8·88. Wahania dewizy na Nowy Jork były nieznaczne i obracały się w granicach 8·911 do 8·921. Wybitnie zniżkową tendencję wykazywała dewiza na Londyn (34·05 — 31·10), na Sztokholm (198·0 — 185·50), na Kopenhagę (196 — 184·50) i na Oslo (191 — 184), przyczem temi trzema ostatnimi dewizami zawierano transakcje bardzo rzadko i tylko w dwóch pierwszych dekadach. Dewiza na Paryż obniżyła się nieznacznie z 35·07 na 34·90, natomiast dewiza na Zurych spadła z 174·05 na początku miesiąca — do 173·19 w końcu miesiąca przy zmiennej tendencji. Dewizami austriackimi i węgierskimi w dalszym ciągu transakcyj nie zawierano.

Obroty akcjami wyniosły zaledwie 0·8 milj. zł., z czego na akcje bankowe przypadło 76%, przyczem transakcyj dokonywano prawie wyłącznie akcjami Banku Polskiego, które notowano przez cały

¹⁾ Bez wpłat i wypłat gotówkowych.

miesiąc po kursie 110, na ultimo zaś po 109. W pierwszych dniach grudnia spadły one do 99, poczem podniosły się do 105.

Obroty papierami lokacyjnymi wyniosły 6·4 milj. zł., z czego na listy zastawne przypadło 48·8%, na papiery państwowe 44·7%, na obligacje 6·5%. Listy zastawne towarzystw kredytowych wykazywały pewną stabilizację kursów, ulegając pod koniec miesiąca nieznacznemu osłabieniu. Najmniejsze stó-sunkowo wahania wykazały 8%-we listy zastawne st. m. Warszawy ($6\frac{1}{4}$ do $6\frac{3}{4}$ i 64 do 65). $4\frac{1}{2}$ -we listy zastawne ziemskie, po wyższości na medio do 44, spadły na ultimo do 42, podczas gdy 7%-we dolarowe listy zastawne ziemskie utrzymały się przez cały miesiąc na poziomie 60. 8%-we dolarowe wykazały drobną wyższość, osiągając kurs 62. Listami zastawnymi Tow. Kredyt. Przem. Polskiego, opiewającymi na funty, transakcyj nie zawierano.

Z pośród pożyczek państwowych zyskały na kursie: 10%-wa kolejowa i 5%-wa konwersyjna, z premjowych zaś — 4%-wa inwestycyjna, która osiągnęła na ultimo kurs 80 dla zwykłych i 88 dla seryjnych, oraz nieznacznie — 3%-wa budowlana (z $31\frac{1}{2}$ do $31\frac{3}{4}$). Natomiast wprowadzona na giełdę i notowana po raz pierwszy w dniu 10.11 po kursie $42\frac{1}{2}$ do 42, 4%-wa premjowa pożyczka dolarowa S. III, osiągnąwszy w połowie miesiąca kurs $43\frac{1}{2}$, obniżyła się na ultimo do 42·60. Pożyczki dolarowe wykazywały przez cały miesiąc tendencję mocną: 6%-wa dolarowa z r. 1920 była notowana z początku po kursie $60\frac{1}{2}$, na medio — $61\frac{1}{2}$, na ultimo zaś 61, 7%-wa stabilizacyjna — analogicznie: $56\frac{1}{4}$ — 58, $59\frac{1}{2}$ — 60, $56\frac{1}{2}$.

Kursy pożyczek polskich na giełdzie w Nowym Jorku kształtowały się w ciągu listopada zwykłowo. Z pożyczek państwowych najwięcej zyskała na kursie 8%-wa Dillonowska, która podniosła się z 59 na początku miesiąca, do 62 w końcu miesiąca, — następnie 7%-wa stabilizacyjna — z $54\frac{1}{2}$ do $56\frac{1}{8}$, najmniej zaś zyskała 6%-wa dolarowa z r. 1920 — z 58 do 59. Z pożyczek samorządowych 7%-wa warszawska zwykła z 43 do $43\frac{3}{8}$, 7%-wa zaś śląska z 40·25 do 42.

Budżet Państwa. Dochody Skarbu Państwa wyniosły 193·6 milj. zł., czyli zmniejszyły się w stosunku do października o 17·5 milj. zł., wydatki zaś — 192·4 milj. zł., czyli o 22·9 milj. zł. mniej, niż w miesiącu poprzednim, wobec czego w listopadzie wystąpiła po raz pierwszy w tym roku budżetowym przewyżka dochodów nad wydatkami, wynosząca 1·2 milj. zł. Od początku roku budżetowego (kwiecień-listopad) dochody Skarbu Państwa wyniosły 1.544·7 milj. zł., wydatki zaś — 1.671·8 milj. zł.; niedobór w kwocie 127·1 milj. zł. został pokryty z rezerw skarbowych.

W ten sposób zarządzenia oszczędnościowe Rządu z jednej strony, występujący zaś zwykle w miesiącach zimowych wzrost dochodów skarbowych z drugiej strony, doprowadziły w listopadzie do zrównoważenia budżetu.

Rolnictwo. Słoneczna pogoda, panująca przez pierwsze 3 tygodnie listopada, sprzyjała sprzętowi reszty okopowizny, rozwojowi zasiewów ozimych, oraz pracom przygotowawczym do zasiewów wiosennych. Dopiero silne przymrozki w 3 dekadzie wstrzymały wszelkie roboty w polu. Stan ozimin uległ znacznej poprawie, szczególnie zasiewów późniejszych, które, dzięki korzystnej pogodzie, zrównały się prawie z wcześniejszemi.

Ceny zbóż na międzynarodowych rynkach wykazywały w pierwszej połowie miesiąca dalszą wyższość, zapoczątkowaną w październiku; w połowie miesiąca uległa ona jednak pewnemu zahamowaniu, które przy końcu przemieniło się w wyraźny już spadek. Tendencje rynków zbożowych wykazywały pewną chwiejność i niepewność, gdyż pozostawały pod dość silnym wpływem czynników psychicznych. Zasluguje na uwagę poziom cen żyta, bardzo zbliżony do cen pszenicy, jako odbicie znacznie mniejszych zbiorów żyta w roku bieżącym. Ruch cen na giełdach zagranicznych ilustruje następujące zestawienie (w dolarach za 100 kg):

L i s t o p a d					
Pszenvica	2.11-7.11	9.11-14.11	16.11-21.11	23.11-28.11	30.11-5.12
Chicago	2·41	2·44	2·28	2·09	2·05
Nowy Jork	2·92	2·76	2·64	2·47	2·58
Hamburg ¹⁾	3·10	2·99	2·81	2·65	2·65
Berlin	5·42	5·35	5·38	5·32	5·24
Polska ²⁾	2·72	2·92	3·02	3·05	2·99

¹⁾ Bez cła cif Hamburg.

²⁾ Przeciętne giełdy poznańskiej i warszawskiej.

Żyto					
Chicago	1·95	2·25	2·00	1·80	1·72
Nowy Jork	2·41	2·48	2·51	2·35	2·34
Hamburg	—	4·66	2·25	2·10	2·04
Berlin	4·72	2·37	4·73	4·70	4·70
Polska ¹⁾	2·69	2·87	2·98	3·05	3·05

W przeciwieństwie do rynków zagranicznych, zwyżka cen zboża w kraju rozwijała się w ciągu całego miesiąca, dopiero przy samym końcu nastąpił nieznaczny spadek cen najważniejszych gatunków zboża z wyjątkiem żyta, które miało w dalszym ciągu tendencję mocną. Na zwyżkę cen zboża, szczególnie żyta, wpłynęło głównie zmniejszenie podaży, spowodowane: a) stosunkowo niskimi zbiorami, b) wyczekującym stanowiskiem rolników, spodziewających się dalszej zwyżki, c) opóźnieniem omłotów, d) przejściowym unieruchomieniem zapasów, stanowiących zabezpieczenie udzielonych kredytów na rejestrowy zastaw zboża. Ceny zboża na giełdzie poznańskiej kształtowały się następująco (w złotych za 100 kg):

Zboże	L i s t o p a d				
	2.11-7.11	9.11-14.11	16.11-21.11	23.11-28.11	30.11-5.12
pszenica	22·92	24·98	25·42	25·67	24·90
żyto	23·27	24·96	25·83	27·17	27·25
jęczmień browarny .	27·00	28·00	28·13	28·25	27·54
owies	23·08	24·40	24·92	25·63	24·58

Wywóz czterech zbóż oraz mąki pszennej i żytniej wyniósł 43·6 tys. tonn, wobec 50·3 tys. tonn w październiku, przyczem większy spadek eksportu wykazały żyto i jęczmień, oraz mąka pszenna i żytnia.

Na rynku trzody i bydła nastąpił dalszy spadek cen, wahający się od 10 — 20 gr. na 1 kg, w związku z trudnościami wywozowymi do Czechosłowacji, a szczególnie do Austrii, oraz wskutek zwiększonej podaży na rynku wewnętrznym, spowodowanej głównie zwyżką cen paszy i ziemniaków. Zmniejszenie wywozu do Pragi spowodowane zostało dalszym spadkiem cen trzody chlewnej na tym rynku, do Wiednia natomiast skutkiem ograniczenia przez nowoutworzoną Centralę Obrotu Zwierzętami Rzeźnemi kontyngentu dla Polski do zaledwie $\frac{1}{4}$ tego, co wysyłano do Austrii przed lipcem 1931 r., a ponadto z powodu utrudnień dewizowych, stosowanych przez rząd austriacki, który przydzielał, na poczet należności za eksportowany towar, tylko mały procent dewiz. Eksport bydła rogatego do Szwajcarii rozwijał się pomyślnie, natomiast do Czechosłowacji — po wzroście w pierwszej połowie miesiąca — uległ skurczeniu.

Wywóz bekonów do Anglii utrzymywał się nadal na wysokim poziomie, pomimo silnej konkurencji bekonu duńskiego. Skutkiem znacznej podaży tego artykułu, ceny w pierwszej połowie listopada spadły do 37 — 39 sh za 1 q, czyli około 1·26 zł. za 1 kg brutto loco Londyn, w drugiej połowie nominalnie się podniosły, dochodząc do 41 — 43 sh za 1 q, faktycznie jednak, wobec ponownej zniżki kursu funta, obniżyły się, narażając naszych eksporterów na poważne straty.

Ważne znaczenie, dla zorganizowania krajowego rynku bydła i trzody chlewnej, ma otwarcie pierwszej w Polsce Giełdy Mięsnej w Warszawie w dniu 16 listopada. Giełda będzie ogłaszała 3 razy w tygodniu urzędowe notowania na bydło rogate, jałowiznę, trzodę chlewną oraz na mięso, przyczem wydawana przez nią ceduła giełdowa będzie podstawą dla ustalania cen maksymalnych na te artykuły.

Ceny masła zwyżkowały wskutek dość znacznego sezonowego skurczenia się produkcji i słabych dowozów. Najlepsze ceny utrzymywały się w województwach zachodnich, produkujących w 80% na eksport. Również ceny jaj świeżych wykazały poważną zwyżkę, natomiast jaja wapniowe oferowano po cenie niskiej, z powodu poważnych zapasów tego gatunku jaj w związku z trudnościami eksportowymi. Kupcy usiłowali kierować wywóz przedewszystkiem do krajów, które utrzymały swoje waluty na poziomie parytetu, głównie do Francji, jednak stanęły temu na przeszkodzie wprowadzone w tym kraju w połowie listopada kontyngenty na jaja, wobec czego eksport ustał prawie zupełnie.

W młynarstwie produkcja utrzymywała się na poziomie ubiegłego miesiąca wobec małych zapasów mąki i dużego zapotrzebowania, przedewszystkiem wewnętrznego. Młyny odczuwały brak dostatecznej podaży zboża i nie dokonywały zakupów większych jego partij, mimo zwyżkowej tendencji.

¹⁾ Przeciętne giełdy poznańskiej i warszawskiej.

Ceny mąki pszennej wahały się od 35—39 zł., żytniej od 35—40 zł., przyczem zapotrzebowanie na mąkę żytnią było większe, niż na pszenną. Otręby pszenne zwykowały do zł. 17, żytnie do 18.

Cukrownictwo. W listopadzie wysłano na rynek wewnętrzny 23·3 tys. tonn, eksportowano zaś 99 tys. tonn, wobec 29 tys. tonn, względnie 63·5 tys. tonn w tymże miesiącu r. ub. Od początku kampanji wysłano na rynek wewnętrzny 49·7 tys. tonn, eksportowano zaś 148·9; analogiczne cyfry dla roku ubiegłego wynosiły: 56·9, względnie 120·0.

Przemysł węglowy. Zbyt w kraju, oparty wyłącznie na sezonowej sprzedaży gatunków opałowych, oraz na zwiększonym zapotrzebowaniu kolejowem, przy równoczesnem zmniejszeniu konsumpcji ze strony przemysłu, wykazał, w porównaniu z październikiem, nieznaczny spadek, natomiast eksport wzrósł o około 62 tys. tonn.

Według tymczasowych danych produkcja węgla, zużycie wewnątrz kraju, oraz eksport przedstawiały się następująco w tys. tonn:

	listopad 1931	październik 1931	wrzesień 1931
wydobycie	3.817	3.763	3.479
zużycie wewnątrz kraju	1.926	1.997	1.719
wywóz	1.397	1.335	1.380

Przemysł naftowy. Na zagranicznych rynkach ropnych ceny nieco się poprawiły z powodu dalszego ograniczania produkcji surowca, przedewszystkiem w Ameryce, natomiast w kraju, zarówno ceny ropy borysławskiej, jak też i marek specjalnych, utrzymały się na poziomie ubiegłego miesiąca. W związku z kryzysem gospodarczym, konsumpcja wewnętrzna wszystkich produktów naftowych skurczyła się w dalszym ciągu, przyczem w ramach tego zmniejszonego spożycia, odbywało się nadal przesuwanie zbytu na rzecz małych rafinerij kosztem rafinerij zrzeszonych w Syndykacie i związanych kontyngentem oraz cennikami konwencyjnemi. W eksporcie produktów naftowych nastąpiło polepszenie o tyle, że już z początkiem miesiąca miało miejsce pewne uspokojenie na rynku amerykańskim i rumuńskim, a w ostatnim tygodniu doszło już na tych rynkach nawet do znacznych podwyżek cen, głównie benzyny. Wobec zbliżania się w końcu roku bieżącego terminu wygaśnięcia umowy dotychczasowej z rafinerjami czeskiemi, podjęte zostaną w grudniu pertraktacje w sprawie odbioru benzyny polskiej w r. 1932.

W przemyśle hutniczym ogólna ilość zamówień, przydzielonych hutom przez Syndykat, wynosiła około 12·0 tys. tonn i była niższa, w porównaniu z październikiem, o około 2·7 tys. tonn. Najsilniej skurczyło się zapotrzebowanie hurtowego handlu, w mniejszym stopniu — przemysłu, podczas gdy zamówienia rządowe wykazały lekki wzrost.

W przemyśle metalowym szczególnie niekorzystnie przedstawiała się sytuacja na rynku maszyn i narzędzi rolniczych; w dziale fabryk gwoździ i drutu położenie było nadal chaotyczne; cennik wyrobów tej branży został w ciągu roku bieżącego obniżony o około 40%. W Polskich Zakładach Przemysłu Cynkowego, produkcja blachy ocynkowanej wykazała zmniejszenie o około 50% w stosunku do października; podjęta w tym miesiącu przez fabrykę inicjatywa, w kierunku ożywienia ruchu przez obniżenie ceny blachy o 10% nie przyczyniła się do wzrostu zamówień ze względu na osłabienie siły konsumpcyjnej wsi, oraz zakończenie sezonu budowlanego.

W przemyśle włókienniczym produkcja uległa w listopadzie, jako miesiącu posezonowemu, zmniejszeniu. Zakończony w tym czasie sezon jesienno-zimowy miał przebieg niekorzystny, do czego przyczynił się, obok pewnych czynników natury ogólnej, związanych z sytuacją gospodarczą kraju, również szereg zjawisk o charakterze specyficznym, jak spadek funta angielskiego, wejście przez Anglię, jako najpoważniejszego odbiorcy tego przemysłu, na drogę protekcjonizmu celnego, brak pewności co do przedłużenia wygasającego w końcu b. r. rozporządzenia o zwrocie ceł, oraz nieuregulowane stosunki na rynku łódzkim, a przedewszystkiem polityka sprzedaży, prowadzona przez wielkie firmy przemysłu bawełnianego, które przez t. zw. „ramszowanie”, t. j. rzucanie większych partij towarów po niezwykle niskich cenach w czasie pełnego sezonu, przyczyniają się do dezorganizacji tego rynku.

W przemyśle bawełnianym sytuacja była nadal niepomyślna z powodu minimalnego popytu przy panującej dezorientacji co do cen. Pocieszającym objawem jest fakt, że zapasy towarów są małe zarówno w fabrykach jak i u kupców. W przemyśle wełnianym obroty były nieznaczne, gdyż kupcy nabywali tylko najniezbędniejsze gatunki towarów i to w niewielkich ilościach, przyczem transakcje zawierano prawie wyłącznie za gotówkę; ze względu na pogorszenie się wypłacalności, weksle przyjmowano tylko od nielicznych klientów. Fabryki tkanin jedwabnych zmniejszyły produkcję wobec

ograniczenia zastosowania tych wyrobów pod wpływem mody. Fabryki dywanów w okręgu tomaszowskim wykazały, w stosunku do ubiegłego miesiąca, wzmożenie produkcji w związku z nadchodzącym okresem przedświątecznym. Przemysł jutowy i konopny w okręgu bielskim pracował przy ograniczonym ruchu i słabym napływie zamówień krajowych i zagranicznych.

Eksport materiałów i wyrobów włókienniczych, w porównaniu z październikiem, zmniejszył się o 3·9 milj. zł., natomiast wywóz odzieży i konfekcji wzrósł o 1·5 milj. zł., czyli ogólny spadek w eksporcie wynosił 2·4 milj. zł. i spowodowany został głównie wprowadzeniem ceł ochronnych w Anglii, co skłoniło eksporterów łódzkich do podjęcia starań w kierunku przerzucenia się na rynek Holandji, Belgji, Francji i Danii.

Przemysł drzewny. Na rynku krajowym, w związku z nastaniem jesieni, ruch był mały; większych transakcyj dokonywano tylko posadzką dębową. Eksport materiałów tartych wykazał w listopadzie znaczny, ponadsezonowy spadek z powodu zamknięcia granicy francuskiej, zaostżenia przepisów dewizowych na Węgrzech, które odbierały dotychczas 50% produkcji tartaków podkarpackich, oraz z powodu konkurencji producentów skandynawskich w jedynych krajach europejskich, importujących drzewo, t. j. Belgji, Holandji i Anglii. Na dotychczasowym poziomie natomiast utrzymywał się wywóz materiałów budowlanych do Holandji, oraz wysokowartościowych materiałów stolarskich do Szwajcarii.

Stan zatrudnienia tartaków był znacznie obniżony w związku z wyczerpaniem surowca, którego dowóz w większych ilościach z lasów może nastąpić dopiero w miesiącach zimowych. Eksploatacja lasów prywatnych pod względem drzewa użytkowego była nieco mniejsza, niż w r. ub., natomiast w lasach państwowych odbył się normalny wyrąb etatów. Eksploatacja drzewostanów, nadających się na opał, była nieco większa, niż w roku ubiegłym, w związku z wyczerpaniem się zapasów tego gatunku drzewa.

W przemyśle papierniczym, wobec małego zbytu, fabryki pracowały przeważnie na skład przy zmniejszonym stanie zatrudnienia. Ceny pozostały wprawdzie niezmienione, jednak w praktyce obniżono je wskutek silnej konkurencji. Porozumienie, istniejące co do papieru bezdrzewnego, ma być rozszerzone na wszystkie gatunki i ma wyłonić syndykat papierniczy. Zapasy celulozy, pomimo zmniejszenia produkcji, były w dalszym ciągu znaczne z powodu wstrzymania eksportu do Anglii i ograniczonego zapotrzebowania krajowego.

Przemysł skórzaný. Stan zatrudnienia w garbarniach pozostał bez zmiany. W okręgu radomskim hurtownicy, oddający skóry do przegarbowania, spotkali się z konkurencją rzeźników, którzy zaczęli na własny rachunek moczyć w garbarniach surowiec i sprzedawać go detalistom. Popyt na skóry podeszwowe był znaczny przy cenach utrzymanych, natomiast ceny skór miękkich, wobec słabego zapotrzebowania, miały tendencję zniżkową.

Handel, ceny i żegluga. W handlu panował ogólnie niski stan obrotów; znaczniejsze ożywienie miało miejsce w branży kolonialno-spożywczej, co jednakże nie uwidoczniło się we wzroście wartości dokonanych obrotów, w porównaniu z miesiącami poprzednimi, wobec zniżki cen i braku zainteresowania dla towarów luksusowych i drogich. W związku z sezonem zimowym zwiększyły się nieco obroty w branży włókienniczej i wyrobów zimowych, jednakże w stopniu słabszym, niż zazwyczaj. Wyłatalność kupców poprawie nie uległa; nadal regulowali oni z trudnością swe zobowiązania.

Pod wpływem wyżki cen zboża podniósł się wskaźnik ogólny, zarówno cen hurtowych (z 66·3 — 68·2), jak też i detalicznych (z 82·5 — 83·0), podczas gdy ceny artykułów przemysłowych obniżyły się zarówno w hurcie jak i w detalu.

Ogólna wartość handlu zagranicznego zmniejszyła się, w stosunku do października, o 20·9 milj. zł. wskutek spadku importu o 18·8 milj. zł. i eksportu o 2·1 milj. zł. Przywieziono 206·9 tys. tonn za 100·6 milj. zł., wywieziono zaś 1.741·9 tys. tonn za 156·1 milj. zł., wobec czego saldo dodatnie w listopadzie wyniosło 55·5 milj. zł., a od początku roku — okrągiło 385 milj. zł.

Ogólny obrót towarowy portu gdyńskiego zmniejszył się, w porównaniu z październikiem, o 29·5 tys. tonn głównie z powodu spadku eksportu węgla.

Na rynku pracy zaznaczył się w dalszym ciągu sezonowy wzrost bezrobocia przede wszystkim w grupie robotników budowlanych, następnie metalowych i włókienniczych, oraz pracowników umysłowych. Ogółem liczba bezrobotnych zwiększyła się w ciągu miesiąca o 8·6 tys. i wynosiła w dniu 5.XII — okrągiło 262 tys.

Kronika ustawodawstwa gospodarczego. Z wydanych w listopadzie ustaw i rozporządzeń w sprawach gospodarczych należy wymienić następujące:

Ustawa z dn. 22. X. 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 760) o kryzysowym dodatku do państwowego podatku dochodowego, wprowadza z d. 1. I. 1932 r. nadzwyczajny dodatek do państwowego podatku dochodowego w skali 0·5% — 4% od dochodów fundowanych i 0·5% — 10% od uposażeń. Ustawa zwalnia od powyższego dodatku uposażenia, wypłacane z funduszy Państwa i związków komunalnych, oraz zawiesza równocześnie pobór 10% dodatku do państw. podatku dochodowego, wprowadzonego ustawą z d. 12 lutego 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16 poz. 82).

„ „ „ „ „ (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 761) o uiszczaniu niektórych zaległych podatków w naturze na cele bezpośredniej pomocy bezrobotnym, upoważnia Ministra Skarbu do poboru zaległych państwowych podatków: gruntowego, majątkowego, spadkowego i przemysłowego w naturze, a to: żytem, pszenicą, jęczmieniem, grochem i gryką, ziemniakami, węglem, a w wyjątkowych wypadkach drzewem. Uzyskane w ten sposób artykuły mają być użyte wyłącznie na cele bezpośredniej pomocy w naturze dla bezrobotnych i ich rodzin.

„ „ „ „ „ (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 762) o opodatkowaniu piwa. Podatkowi podlega piwo, wyrobione na obszarze Państwa Polskiego, oraz sprowadzone z zagranicy, lub W. M. Gdańska, natomiast wolne od podatku jest piwo, wywożone zagranicę, lub na obszar W. M. Gdańska. Podatek wynosi, dla piwa pełnego od pierwszych 2.000 hl, wydanych do obrotu w ciągu roku obrachunkowego, po zł 8·30 od 1 hl, od następnych 8.000 hl., po zł 8·75, od dalszych ilości po zł 9·20. Dla piwa dubeltowego stawka jest wyższa o 50%, zaś dla piwa mocnego o 100%.

„ „ „ „ „ (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 763) o opodatkowaniu wina i miodu syconego, wprowadza podatek spożywczy od wina i miodu syconego w wysokości zł 0·25 — 8 — zależnie od rodzaju wina i zawartości alkoholu, przyczem od podatku są zwolnione napoje winne, przeznaczone do użytku we własnem gospodarstwie w ilości, nie przekraczającej 100 litrów.

„ „ „ „ „ (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 764) upoważnia przedsiębiorstwo państwowe „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ do:

a) zaciągnięcia na okres 12 lat zagranicznych długoterminowych pożyczek inwestycyjnych na rozbudowę sieci telefonicznej do ogólnej wysokości 650.000 funtów szterlingów, oprocentowanych najwyżej na $8\frac{1}{4}\%$ w stosunku rocznym,

b) emisji $6\frac{1}{2}\%$ obligacji do wysokości 1,000.000 funtów szterlingów z 12-letnim okresem umorzenia i oddania ich w zastaw na zabezpieczenie wymienionych pożyczek, oraz do sprzedania tych obligacji. Spłata kapitału i odsetek od obligacji jest zabezpieczona wpływami brutto przedsiębiorstwa państwowego „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ i posiada ponadto porękę państwową.

„ z dn. 7. XI. 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 771) o zmianie niektórych postanowień ustawy o państwowym podatku dochodowym, rozszerza pojęcie dochodu z tantjem na wszelkie wynagrodzenia, wypłacane pod jakąkolwiek nazwą osobom, należącym do zarządu, rad, komitetów nadzorczych i komisji rewizyjnych, z wyjątkiem stałych, periodycznych i zgóry cyfrowo określonych poborów, wypłacanych tym osobom z tytułu ich stałego zatrudnienia w przedsiębiorstwie, oraz wprowadza z dn. 1. I. 1932 r. specjalny podatek dla osób, pobierających wynagrodzenie od różnych służbodawców w formie różnicy między sumą podatku dochodowego, przypadającą do zapłaty od łącznego rocznego wynagrodzenia według skali art. 111 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 58 z r. 1925, poz. 411), a łączną kwotą, potrąconą tytułem podatku przez poszczególne służbodawców w ciągu ubiegłego roku.

Pożyczki niektórych państw na giełdzie w Nowym Jorku.

W odsetkach nominalnej wartości.

Miesiące i tygodnie		Anglja	Belgja	Czecho- słow- wacja	Finlan- dja	Francja	Jugo- sławja	Niemcy		P o l s k a			St. Zj. Am.	Węgry	Włochy
Rok zaciągnięcia		5½%	6%	8%	6%	7%	8%	5½%	7%	6%	7%	8%	3¾%	7½%	7%
		1917	1924	1922	1923	1924	1922	1930	1924	1920	1927	1925	1926	1924	1925
1930	XI	105·6	102·3	109·5	87·1	120·4	90·1	72·7	101·7	67·1	77·4	85·2	106·5	99·7	87·3
	XII	105·1	101·8	110·1	86·0	120·1	91·0	71·0	101·7	63·1	73·8	80·2	106·1	99·8	80·7
1931	I	105·5	103·1	110·4	86·1	120·5	91·4	74·4	101·4	65·8	78·2	83·2	106·2	100·4	87·2
	II	106·4	103·1	110·5	87·8	121·0	91·7	76·4	102·3	68·3	80·3	87·2	105·3	101·2	91·7
	III	106·2	103·8	110·1	92·8	118·8	92·3	82·1	104·8	71·0	81·9	88·6	105·4	101·1	94·6
	IV	106·4	104·1	110·0	93·7	118·1	92·0	80·8	104·5	69·6	80·0	84·0	105·3	101·0	95·1
	V	107·3	104·7	110·1	91·0	118·2	88·6	75·0	103·5	68·0	77·8	81·2	106·9	100·6	95·5
	VI	107·8	103·9	108·9	82·9	118·1	88·4	69·6	98·0	68·2	73·1	77·9	107·2	97·8	90·7
	VII	107·8	102·7	107·7	83·5	118·5	85·1	64·9	91·2	68·5	71·7	77·3	106·3	91·2	91·8
	VIII	106·5	101·2	107·5	77·3	118·3	73·0	59·8	86·3	65·5	64·8	72·3	106·1	78·1	89·3
	IX	101·8	99·7	106·7	67·7	116·8	59·1	47·6	72·7	54·4	51·6	59·2	105·0	58·3	87·0
	X	96·2	88·7	101·6	48·5	112·6	48·5	35·6	60·3	55·4	51·8	57·8	100·4	41·2	71·8
5—10.X		96·2	85·9	104·3	44·0	112·3	48·9	34·0	58·3	55·4	52·3	58·0	101·7	38·5	65·6
12—17.X		95·9	92·4	103·4	52·3	111·6	48·4	34·0	60·0	55·8	51·5	59·4	99·7	41·4	67·8
19—24.X		95·6	87·9	101·3	2)	114·1	51·4	37·0	63·5	57·6	52·5	60·3	99·1	44·0	69·1
26—31.X		97·6	90·0	99·8	55·1	113·4	53·0	37·5	62·6	58·0	53·6	60·2	98·6	49·2	89·5
2—7.XI		97·8	90·3	100·0	60·0	112·9	55·8	42·6	66·6	57·5	55·5	59·9	100·2	49·0	73·3
9—14.XI		99·3	91·1	102·1	60·5	114·4	55·5	39·3	63·8	58·5	57·4	60·5	100·7	47·0	72·8
16—21.XI 1)		—	—	—	—	—	48·0	37·5	58·6	57·9	57·7	61·4	—	—	—
23—28.XI 1)		—	—	—	—	—	42·9	34·6	55·1	59·0	57·2	62·0	—	—	—
30.XI—5.XII 1)		—	—	—	—	—	41·3	29·0	48·1	55·3	52·5	58·2	—	—	—

1) Dane tymczasowe.

2) Brak notowań.

Obroty papierami wartościowymi z zagranicą.

(w tysiącach złotych)

	1928	1929	1930			1931
			I półrocze	II półrocze	Razem	I półrocze
Papiery wartościowe sprzedane zagranicą:						
a) krajowe	69.728	34.164	13.339	5.688	19.027	8.537
b) zagraniczne	10.049	2.148	2.488	669	3.157	1.263
Razem	79.777	36.312	15.827	6.357	22.184	9.800
Papiery wartościowe kupione od zagranicy:						
a) krajowe	27.779	15.115	12.131	8.218	20.349	10.895
b) zagraniczne	10.997	4.551	1.324	2.521	3.845	2.400
Razem	38.776	19.666	13.455	10.739	24.194	13.295